

odhajajoči vozovi poletja
s paranoičnim psom spomina

ne k zvezdam ne k vetru
ne moreš prisloniti lestve
z zastavo popisano
s svinčnikom iz ptičjih glasov

s suho kresnico v levici
s cvetočo lobanjo v desnici
snuješ drugo obleganje

3

sirius plodonosni simbol
k vragu
in tudi smrt zadnja rima

v sredi med njima
je nekaj
v sredi
neopredeljivo z metaforo
in vsem tem zanikrnim
starim orožjem

neosvojljivo
ne ukaz
ne morje
ne kolhida

v krogih krožiš
okrog vprašanja sredine

prestolonasledstvo prekletih
neulovljivo z vsem tem obrabljenim
starim orožjem

ker smo tako že prihajali
posamič in v gručah
spominjajoč se junaških prednikov
in svojih objokanih mater
iztezajoč suhe jezike
češ da dežja dežja ni
smo prihajali
z drobci prastarih molitev
v prgiščih poklekali
pred obzidji oltarjev

kužnih kužna znamenja
prinašajoč v neдрjih
vse vse je razpadlo
bogovi in ptice, oltarji
nesmiselni spomeniki
so ostali pred nami
in mi smo v rojih
naskakovali prazna obzidja
lupine mrtvih bogov.
z bratomorno vodo v stekleničkah
v drevoredih valov kužnih
mórij prihajali vsaksebi
vsak od svojega sanjskega
vrelca voda slanah, slano
je bilo morje morje je bila
slana v naših neдрjih
vedeževalci vsak zase, dežja
dežja ni smo peli jaz sem
zveličar je bilo vsakega geslo.
bogov pa ni bilo več
razpadla je ladja
razpadlo je morje
preroška deska v opažu
tako, ampak to so že stare zgodbe
nesite
nesite mrliče
močvirje že zaudarja
sežgite mrliče
iz starih prerokb.
naša pavlihovska usta
gnijejo med trstičjem

k vragu še z njimi

4

drugo obleganje
začenjaš srditeje
ker si razbil
ukriviljeno ogledalo

dolgo si se bojeval
z mlini na veter
zdaj si razbil sonce
na minus in plus

maske so se ločile
od svojih obrazov